

32003R0808

13.5.2003.

EIROPAS SAVIENĪBAS OFICIĀLAIS VĒSTNESIS

L 117/1

KOMISIJAS REGULA (EK) Nr. 808/2003

(2003. gada 12. maijs),

ar kuru groza Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1774/2002, ar ko nosaka veselības prasības attiecībā uz dzīvnieku blakusproduktiem, kuri nav paredzēti lietošanai pārtikā

(Dokuments attiecas uz EEZ)

EIROPAS KOPIENU KOMISIJA,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 3. oktobra Regulu (EK) Nr. 1774/2002, ar ko nosaka veselības prasības attiecībā uz dzīvnieku blakusproduktiem, kuri nav paredzēti lietošanai pārtikā⁽¹⁾, un jo īpaši tās 12. panta 5. punktu un 32. panta 1. punktu,

tā kā:

- (1) Zinātniskā vadības komiteja 2003. gada 16. un 17. janvārī sniedza atzinumu par tādu mazjaudas sadedzināšanas iekārtu un līdzsadedzināšanas iekārtu izmantošanas drošību attiecībā uz TSE, kas paredzētas, lai sadedzinātu, iespējams, ar TSE inficētus dzīvnieku materiālus.
- (2) Lai ņemtu vērā minēto atzinumu, ir lietderīgi grozīt Regulas (EK) Nr. 1774/2002 noteikumus attiecībā uz tādu mazjaudas sadedzināšanas iekārtu vai līdzsadedzināšanas iekārtu ekspluatāciju, kas paredzētas dažu dzīvnieku liķu iznīcināšanai.
- (3) Turklāt Regulas (EK) Nr. 1774/2002 pielikumos jāizdara vairāki tehniski grozījumi, kas vajadzīgi, lai panāktu to lielāku atbilstību minētās regulas noteikumiem un precizētu noteikumus, kuri piemērojami attiecībā uz vairākiem papildu produktiem.
- (4) Jāparedz papildu noteikumi par to notekūdeņu attīrīšanu, kas rodas uzņēmumos, kuros var pastāvēt mikrobioloģiska vai cita piesārņojuma risks 1. kategorijas vai 2. kategorijas materiālu apstrādes dēļ.
- (5) Jāizlabo arī būtiska kļūda, kas ietekmē tehniskās prasības, kuras piemērojamas blakusproduktu pārstrādei saskaņā ar pārstrādes metodi Nr. 2.

- (6) Kaut arī paliek spēkā barības aizliegums, kas paredzēts Padomes Lēmumā 2000/766/EK⁽²⁾, pārstrādātām zidītāju dzīvnieku olbaltumvielām jāpiemēro mazāk stingras prasības, ņemot vērā, ka aizlieguma rezultātā šāda materiāla vienīgais galamērķis ir atkritumi.
- (7) Tāpēc attiecīgi jāgroza Regula (EK) Nr. 1774/2002.
- (8) Šajā regulā paredzētie pasākumi ir saskaņā ar Pastāvīgās pārtikas aprites un dzīvnieku veselības komitejas atzinumu,

IR PIENĒMUSI ŠO REGULU.

1. pants

Grozījumi Regulā (EK) Nr. 1774/2002

Regulā (EK) Nr. 1774/2002 izdara šādus grozījumus:

1. Regulas 12. panta 3. punkta a) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

“a) jāizmanto tikai tāpēc, lai iznīcinātu beigtus lolojumdzīvniekus un dzīvnieku blakusproduktus, kuri minēti 4. panta 1. punkta b) apakšpunktā, 5. panta 1. punktā un 6. panta 1. punktā un uz kuriem neattiecas Direktīva 2000/76/EK”.
2. Regulas 12. panta 3. punktam pievieno šādu h) apakšpunktu:

“h) tai jāatbilst IV pielikuma VII nodaļas nosacījumiem, ja to izmanto 4. panta 1. punkta b) apakšpunktā minēto dzīvnieku blakusproduktu iznīcināšanai.”
3. Regulas I līdz IX pielikumu groza saskaņā ar šīs regulas pielikumu.

2. pants

Stāšanās spēkā

Šī regula stājas spēkā dienā, kad to publicē Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.

To piemēro no 2003. gada 1. maija.

⁽¹⁾ OV L 273, 10.10.2002., 1. lpp.⁽²⁾ OV L 306, 7.12.2002., 32. lpp.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2003. gada 12. maijā

Komisijas vārdā —
Komisijas loceklis
David BYRNE

PIELIKUMS

Regulas (EK) Nr. 1774/2002 I līdz IX pielikumu groza šādi:

1. Regulas I pielikumu groza šādi:

a) īpašās definīcijas, kas izklāstītas 15., 37., 42. punktā un 55. līdz 58. punktā, aizstāj ar šādām:

- “15. “Ēdināšanas uzņēmuma pārtikas atkritumi” ir visi pārtikas atkritumi, tostarp vārīšanai izmantotā eļļa, kas radušies restorānos, sabiedriskās ēdināšanas uzņēmumos un virtuvēs, tostarp centralizētajās virtuvēs un mājas virtuvēs.”
- “37. “Kūtsmēsli” ir jebkādi lauksaimniecības dzīvnieku ekskrementi un/vai urīns kopā ar pakaišiem vai bez tiem vai gvano, kas var būt nepārstrādāts vai pārstrādāts saskaņā ar VIII pielikuma III nodaļu, vai citādā veidā pārveidots biogāzes vai kompostēšanas iekārtās.”
- “42. “Pārstrādātas dzīvnieku olbaltumvielas” ir dzīvnieku olbaltumvielas, kas pilnībā iegūtas no 3. kategorijas materiāla un kas pārstrādātas saskaņā ar V pielikuma II nodaļu tā, lai tās būtu derīgas tiešai izmantošanai par barības sastāvdaļām vai citādi lietošanai barībā, tostarp loļojumdzīvnieku barībā, vai lietošanai organiskajos mēslojumos vai augsnes ielabotājos; tomēr tās neietver asins produktus, pienu, piena produktus, jaunpienu, želatīnu, hidrolizētus proteīnus un dikalcija fosfātu, olas un olu produktus, trikalcija fosfātu un kolagēnu.”
- “55. “Nepārstrādātas spalvas un spalvu daļas” ir tādas spalvas un spalvu daļas, kas nav apstrādātas ar tvaika strūklu vai ar kādu citu metodi, kura nodrošina to, ka tajās nepaliek patogēni.
56. “Nepārstrādāta vilna” ir tāda aitas vilna, kas nav rūpnieciski mazgāta, nav iegūta miecēšanā vai nav apstrādāta, izmantojot kādu citu metodi, kas nodrošina to, ka tajā nepaliek patogēni.
57. “Nepārstrādāti dzīvnieku mati” ir tādi atgremotājdzīvnieku mati, kas nav rūpnieciski mazgāti, nav iegūti miecēšanā vai nav apstrādāti, izmantojot kādu citu metodi, kura nodrošina to, ka tajās nepaliek patogēni.
58. “Nepārstrādāti cūku sari” ir tādi cūku sari, kas nav rūpnieciski mazgāti, nav iegūti miecēšanā vai nav apstrādāti, izmantojot kādu citu metodi, kura nodrošina to, ka tajos nepaliek patogēni.”

b) regulā kā 59. līdz 63. punktu pievieno šādas īpašās definīcijas:

- “59. “Kolagēns” ir proteīna produkti, kas iegūti no dzīvnieku ādas un cīpslām, tostarp cūku un mājputnu kauliem un zivju asakām.
60. “Atkritumi pēc sijāšanas” ir saskatāmi cieti dzīvnieku valsts materiāli, kas aizturēti notekūdeņu sietā, ja nepieciešams veikt iepriekšēju attīrīšanu, kā minēts II pielikuma IX nodaļā.
61. “Tauku un eļļas maisījums” ir peldoši dzīvnieku valsts materiāli, kas savākti pie notekūdeņu tauku attīrīšanas sistēmu virsmas, ja nepieciešams veikt iepriekšēju attīrīšanu, kā minēts II pielikuma IX nodaļā.
62. “Dūņas” ir saskatāmi cieti dzīvnieku valsts materiāli vai nosēdumi, kas aizturēti notekūdeņu kanalizācijas caurulēs, ja nepieciešams veikt iepriekšēju attīrīšanu, kā minēts II pielikuma IX nodaļā.
63. “Materiāls no smilšu uztvērējiem” ir saskatāmi cieti dzīvnieku valsts materiāli vai nosēdumi, ko aiztur smilšu uztvērējos, ja nepieciešams veikt iepriekšēju attīrīšanu, kā minēts II pielikuma IX nodaļā.”

2. Regulas II pielikumu groza šādi:

a) pielikuma I nodaļas 2. punkta b) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

- “b) i) vārdi “nelietot pārtikā”, ja tas ir 3. kategorijas materiāls;
- ii) vārdi “nelietot dzīvnieku uzturam”, ja tas ir 2. kategorijas materiāls (izņemot kūtsmēslus un gremošanas trakta saturu) un no tā iegūti pārstrādāti produkti; tomēr gadījumā, ja 2. kategorijas materiāls ir paredzēts 23. panta 2. punkta c) apakšpunktā minētu dzīvnieku barošanai saskaņā ar minētajā pantā paredzētajiem nosacījumiem, etiķetē iepriekš minētā teksta vietā norāda “... barošanai”, ierakstot tās dzīvnieku sugas(-u) nosaukumu, kuras(-u) barošanai materiāls ir paredzēts;
- iii) vārdi “lietojams vienīgi utilizācijai”, ja tas ir 1. kategorijas materiāls un no tā iegūti pārstrādāti produkti;
- iv) vārds “kūtsmēsli”, ja tie ir kūtsmēsli un gremošanas trakta saturs;”

b) pielikuma II nodaļu papildina ar šādu 4. punktu:

“4. Iepakojuma materiāls jāsadedzina vai jāiznīcina kādā citā veidā saskaņā ar kompetentās iestādes norādījumiem.”

c) pielikuma III nodaļas 1. punktu aizstāj ar šādu:

“1. Pārvadāšanas laikā dzīvnieku blakusproduktiem un pārstrādātajiem produktiem jābūt līdzī tirdzniecības pavadzīmei vai, ja tas paredzēts šajā regulā, veselības sertifikātam, izņemot tādu pārstrādātu produktu gadījumā, kuri iegūti no 3. kategorijas materiāla un kurus vienas dalībvalsts robežās mazumtirgotāji piegādā galīgajiem lietotājiem, kas nav tirgus dalībnieki.”

d) pievieno šādu IX nodaļu:

“IX NODAĻA

Dzīvnieku valsts materiāla savākšana, attīrot notekūdeņus

1. Pārstrādes uzņēmumos, kas pieder 1. kategorijai, un citos uzņēmumos, uz kuriem nogādā īpaša riska materiālu, kautuvēs un 2. kategorijas pārstrādes uzņēmumos notekūdeņu attīrīšanas pirmais etaps ir iepriekšēja attīrīšana, ko veic, lai savāktu un aizturētu dzīvnieku valsts materiālu. Iepriekšējā attīrīšanā izmantojamais aprīkojums sastāv no procesa noslēguma daļā izvietotiem notekūdeņu uztvērējiem vai sietiem ar tāda izmēra atvērumiem vai sieta acīm, kas nepārsniedz 6 mm, vai no līdzvērtīgām sistēmām, kuras nodrošina, ka cietās daļiņas caur sistēmām plūstošajos notekūdeņos nav lielākas par 6 mm.
 2. Notekūdeņiem, kas rodas 1. punktā minētajos uzņēmumos, jāveic iepriekšēja attīrīšana, kas nodrošina visu notekūdeņu filtrēšanu, pirms tos novada prom no uzņēmumiem. Neveic smalcināšanu vai macerāciju, kas varētu atvieglot dzīvnieku valsts materiāla izklūšanu cauri iepriekšējās attīrīšanas aprīkojumam.
 3. Visu dzīvnieku valsts materiālu, kas aizturēts iepriekšējās attīrīšanas procesā uzņēmumos, kas minēti 1. punktā, attiecīgā gadījumā savāc un transportē kā 1. kategorijas vai 2. kategorijas materiālu un iznīcina saskaņā ar šo regulu.
 4. Notekūdeņus, kam veikta iepriekšēja attīrīšana 1. punktā minētajos uzņēmumos, un notekūdeņus, kuri rodas uzņēmumos, kas saņem vienīgi 3. kategorijas materiālu, apstrādā saskaņā ar citiem attiecīgiem Kopienas tiesību aktiem.”
3. Regulas III pielikuma 2. nodaļā svīturo 5. un 10. punktu.
4. Regulas IV pielikumu groza šādi:
- a) pielikuma I nodaļas 1. punktu aizstāj ar šādu:
- “1. Sadedzināšanas vai līdzsadedzināšanas iekārtām jābūt projektētām, aprīkotām un jādarbojas tādā veidā, lai tās atbilstu šīs regulas prasībām. Jāievēro šādi higiēnas nosacījumi:
 - a) dzīvnieku blakusprodukti pēc to atvešanas jāiznīcina, cik vien iespējams drīz. Tie pienācīgi jāuzglabā līdz iznīcināšanai;
 - b) konteineri, tvertnes un transportlīdzekļi, kas izmantoti nepārstrādātā materiāla transportēšanai, jāzīvē tam norādītā teritorijā, tādējādi nodrošinot, ka notekūdeņi tiek attīrīti III nodaļā minētās uzglabāšanas laikā;
 - c) regulāri jāveic aizsargpasākumi attiecībā uz putniem, grauzējiem, kukaiņiem vai citiem parazītiem. Šim nolūkam jāizmanto dokumentēta kaitēkļu apkarošanas programma;
 - d) attiecībā uz visām uzņēmumu daļām jāizstrādā un jādokumentē tīrīšanas procedūras. Tīrīšanai jāparedz piemērota tehnika un tīrīšanas līdzekļi;
 - e) higiēnas kontrolē jāiekļauj regulāras vides un iekārtu pārbaudes. Pārbaūžu grafiki un rezultāti jādokumentē un jāsiglabā vismaz divus gadus.”

b) pievieno šādu VII nodaļu:

“VII NODAĻA

Regulas 4. panta 1. punkta b) apakšpunktā minētā 1. kategorijas materiāla sadedzināšana

1. Mazjaudas sadedzināšanas iekārta jānovieto uz cietas pamatnes ar labu drenāžu.
2. Mājlopi nedrīkst piekļūt mazjaudas sadedzināšanas iekārtai, dzīvnieku blakusproduktiem, kas nolikti vēlākai sadedzināšanai, un pelniem, kuri rodas, sadedzinot dzīvnieku blakusproduktus. Ja mazjaudas sadedzināšanas iekārta atrodas mājlopu novietnē:
 - a) sadedzināšanas iekārtai jābūt fiziski pilnībā atdalītai no mājlopiem, to barības un pakaišiem, vajadzības gadījumā nožogojot;
 - b) aprīkojums jālieto vienīgi sadedzināšanas iekārtas ekspluatācijai, un to nedrīkst lietot citur saimniecībā;
 - c) pirms darbošanās ar mājlopiem vai barību darbiniekiem jāpārvelk virsdrēbes un apavi.
3. Dzīvnieku blakusproduktu un pelnu glabātavai jābūt nosegtai, marķētai un drošai pret noplūdi.
4. Darbiniekiem jāpārbauda, vai dzīvnieku blakusprodukti sadeguši tā, ka pilnībā pārvērtušies par pelniem. Pelni jāapglabā atkritumu poligonā, kas apstiprināts saskaņā ar Direktīvu 1999/31/EK.

5. Nepilnīgi sadegušus dzīvnieku blakusproduktus nedrīkst apglabāt atkritumu poligonā, bet tie ir atkārtoti jāsadedzina vai jāiznīcina kādā citā veidā saskaņā ar šo regulu.
 6. Mazjaudas sadedzināšanas iekārtai jābūt aprīkotas ar pēcdedzes kameru.
 7. Darbiniekam jāreģistrē sadedzināto dzīvnieku blakusproduktu daudzumi, kategorija un suga, kā arī sadedzināšanas datums.
 8. Mazjaudas sadedzināšanas iekārta kompetentajai iestādei jāpārbauda pirms tās apstiprināšanas un vismaz vienu reizi gadā, lai uzraudzītu atbilstību šīs regulas prasībām.”
5. Regulas V pielikumu groza šādi:
- a) pielikuma 1. nodaļas 1. punkta a) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

“a) telpas, kurās pārstrādā dzīvnieku blakusproduktus, nedrīkst atrasties tajā pašā teritorijā, kurā atrodas kautuves, ja vien tās nav izvietotas pilnīgi atsevišķā ēkā. Tomēr konveijeru sistēma var savienot atsevišķu pārstrādes iekārtu ar kautuvi tajā pašā teritorijā, ja ir izpildīti šādi nosacījumi:

 - i) pārstrādes iekārtai un kautuvei ir atsevišķas ieejas, pieņemšanas platformas, aprīkojums, izejas un personāls un
 - ii) pārstrādājamo dzīvnieku blakusprodukti iegūti tajās pašās telpās.

Pārstrādes uzņēmumā nedrīkst iekļūt nepiederošas personas un dzīvnieki.”
 - b) pielikuma III nodaļas 2. metodes 4. punktu aizstāj ar šādu:

“4. Dzīvnieku blakusproduktus var vārtīt tādā veidā, lai vienlaikus būtu izpildītas prasības attiecībā uz laiku un temperatūru.”
6. Regulas VI pielikumu groza šādi:
- a) pielikuma I nodaļu groza šādi:
 - i) pielikuma I nodaļas 7. punkta a) apakšpunkta i) daļu aizstāj ar šādu:

“i) attiecībā uz 2. kategorijas materiālu (izņemot kūtsmēslus, no gremošanas trakta atdalītu gremošanas trakta saturu, pienu un jaunpienu), kas paredzēts biogāzes vai kompostēšanas iekārtām vai ko paredzēts lietot kā organisko mēslojumu vai kā augsnes ielabotājus, un”
 - ii) svīturo 7. punkta b) apakšpunkta otro daļu;
 - b) pielikuma II nodaļu groza šādi:
 - i) nodaļas 1. un 2. punktu aizstāj ar šādu:

“1. Ja biogāzes iekārta ir novietota telpās, kurās atrodas lauksaimniecības dzīvnieki, iekārtu novieto pienācīgā attālumā no teritorijas, kurā atrodas dzīvnieki, un jebkurā gadījumā iekārtai jābūt fiziski pilnībā atdalītai no dzīvniekiem, to barības un pakaišiem, vajadzības gadījumā nožogojot. Biogāzes iekārtai jābūt aprīkotas ar:

 - a) neapejamu pasterizācijas/higienizācijas ierīci, kas aprīkota ar:
 - i) ierīcēm temperatūras kontrolei laikā;
 - ii) reģistrējošām ierīcēm minēto mērījumu rezultātu nepārtrauktai reģistrēšanai un
 - iii) piemērotu drošības sistēmu, kas vajadzīga, lai novērstu nepietiekamas termiskas apstrādes iespēju; un
 - b) atbilstīgām iekārtām transportlīdzekļu un konteineru tīrīšanai un dezinfekcijai, transportlīdzeklim izbraucot vai konteineru izvedot no biogāzes iekārtas.

Pasterizācijas/higienizācijas ierīce tomēr nav obligāti vajadzīga biogāzes iekārtām, kurās pārveido vienīgi tādus dzīvnieku blakusproduktus, kam veikta pārstrāde saskaņā ar 1. metodi.

Turklāt pasterizācijas/higienizācijas ierīce nav obligāti vajadzīga biogāzes iekārtām, kurās pārveido vienīgi tādu 3. kategorijas materiālu, kam citur veikta pasterizācija/higienizācija.
 2. Ja kompostēšanas iekārta ir novietota vietā, kur atrodas lauksaimniecības dzīvnieki, iekārtu novieto pienācīgā attālumā no teritorijas, kurā atrodas dzīvnieki, un jebkurā gadījumā iekārtai jābūt fiziski pilnībā atdalītai no dzīvniekiem, to barības un pakaišiem, vajadzības gadījumā nožogojot. Kompostēšanas iekārtai jābūt aprīkotas ar:
 - a) neapejamu slēgtu kompostēšanas reaktoru, kas aprīkots ar:
 - i) iekārtām temperatūras kontrolei laikā;
 - ii) reģistrējošām ierīcēm, lai, vajadzības gadījumā nepārtraukti, reģistrētu minēto mērījumu rezultātus; un
 - iii) piemērotu drošības sistēmu, kas vajadzīga, lai novērstu nepietiekamas termiskas apstrādes iespēju; un

- b) atbilstīgām ierīcēm to transportlīdzekļu un konteineru tīrīšanai, kuros transportē neapstrādātus dzīvnieku blakusproduktus.

Tomēr cita veida kompostēšanas sistēmas var atļaut izmantot tad, ja tās:

- i) nodrošina to, ka nav iespējama kaitēkļu piekļūšana;
- ii) pārvalda tādā veidā, lai viss materiāls sistēmā sasniegtu vajadzīgos laika un temperatūras rādītājus, pārvaldībā attiecīgā gadījumā ieskaitot pastāvīgu rādītāju uzraudzīšanu;
- iii) atbilst visām pārējām šīs regulas prasībām.”

- ii) nodaļas 4. punkta b) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

“b) kūtsmēsli un no gremošanas trakta atdalīts gremošanas trakta saturs, piens un jaunpiens, un”

- iii) nodaļas 14. punktu aizstāj ar šādu:

“14. Tomēr līdz noteikumu pieņemšanai saskaņā ar 6. panta 2. punkta g) apakšpunktu, ja ēdināšanas uzņēmuma pārtikas atkritumi ir vienīgais dzīvnieku blakusprodukts, ko izmanto par izejvielu biogāzes vai kompostēšanas iekārtās, kompetentā iestāde var atļaut izmantot īpašas prasības, kuras nav paredzētas šajā nodaļā, ar noteikumu, ka tās nodrošina līdzvērtīgu iedarbību uz patogēnu samazināšanu. Minētās īpašas prasības var attiekties uz ēdināšanas uzņēmuma pārtikas atkritumiem arī tad, ja tie sajaukti ar kūtsmēsliem, no gremošanas trakta atdalītu gremošanas trakta saturu, pienu un jaunpienu, ar noteikumu, ka iegūto materiālu uzskata par tādu, kas iegūts no ēdināšanas uzņēmuma pārtikas atkritumiem.

Ja vienīgais dzīvnieku valsts materiāls, ko apstrādā biogāzes vai kompostēšanas iekārtā, ir kūtsmēsli, no gremošanas trakta atdalīts gremošanas trakta saturs, piens un jaunpiens, kompetentā iestāde var atļaut izmantot īpašas prasības, kuras nav paredzētas šajā nodaļā, ar noteikumu, ka:

- a) tā neuzskata, ka šāds materiāls radītu nopietnas transmisīvas slimības izplatīšanās risku;
- b) tā uzskata, ka atliekas vai komposts ir neapstrādāts materiāls.”

7. Regulas VII pielikumu groza šādi:

- a) pielikuma I nodaļu groza šādi:

- i) nodaļas 4. punktu aizstāj ar šādu:

“4. Pārstrādātu dzīvnieku olbaltumvielu un citu barības sastāvdaļu ražošanai drīkst izmantot vienīgi tādu 6. panta 1. punkta a) līdz j) apakšpunktā uzskaitītu 3. kategorijas materiālu, ko pārkrauj, uzglabā un transportē saskaņā ar 7., 8. un 9. pantu.”

- ii) nodaļai pievieno šādu 11. punktu:

“11. Neizmantotus produktus vai pārstrādātu produktu pārpalikumus pēc tam, kad tiem uzlikts pastāvīgs marķējums, var:

- a) iznīcināt kā atkritumus, sadedzinot sadedzināšanas iekārtā vai līdzsadedzinot līdzsadedzināšanas iekārtā, kas apstiprināta saskaņā ar 12. pantu;
- b) apglabāt atkritumu poligonā, kas apstiprināts saskaņā ar Direktīvu 1999/31/EK vai
- c) pārveidot biogāzes iekārtā vai kompostēšanas iekārtā, kas apstiprināta saskaņā ar 15. pantu.”

- b) pielikuma II nodaļas 1. punktu aizstāj ar šādu:

“1. Zīdītāju izcelsmes pārstrādātas dzīvnieku olbaltumvielas jāpārstrādā saskaņā ar 1. metodi.

Tomēr, kaut arī paliek spēkā barības aizliegums, kas paredzēts Padomes Lēmumā 2000/766/EK, zīdītāju izcelsmes pārstrādātas dzīvnieku olbaltumvielas var pārstrādāt saskaņā ar jebkuru no 1. līdz 5. pārstrādes metodei vai 7. pārstrādes metodi un uzreiz pēc pārstrādes, un pirms to iznīcināšanas atkritumu veidā saskaņā ar piemērojamiem Kopienas tiesību aktiem tām uzliek pastāvīgu marķējumu ar kodni vai kā citādi.

Turklāt, kaut arī paliek spēkā barības aizliegums, kas paredzēts Padomes Lēmumā 2000/766/EK, zīdītāju izcelsmes pārstrādātas dzīvnieku olbaltumvielas, ko paredzēts izmantot vienīgi lolojumdzīvnieku barībā un ko transportē šim nolūkam īpaši paredzētos konteineros, kurus neizmanto dzīvnieku blakusproduktu vai lauksaimniecības dzīvnieku barības transportēšanai, un ko tiešā veidā sūta no 3. kategorijas pārstrādes uzņēmuma uz lolojumdzīvnieku barības ražošanas uzņēmumiem, var pārstrādāt saskaņā ar jebkuru no 1. līdz 5. pārstrādes metodei vai 7. pārstrādes metodi.”

- c) pielikuma IV nodaļas 1. punktu aizstāj ar šādu:

“1. Ja vien kausētie tauki nav ražoti saskaņā ar Padomes Direktīvas 77/99/EEK (*) C pielikuma II nodaļu vai Padomes Direktīvas 92/118/EEK (**) I pielikuma 9. nodaļu, kausēto tauku ražošanā jāizmanto 1. līdz 5. metode vai 7. metode un zivju eļļas ražošanā var izmantot 6. metodi, kā minēts V pielikuma III nodaļā.

Kausētajiem taukiem, kas iegūti no atgremotājdzīvniekiem, jābūt attīrītiem tā, lai atlikušo nešķīstošo piemaisījumu kopējais maksimālais daudzums nepārsniegtu 0,15 % no svara.

(*) OV L 26, 31.1.1977., 85. lpp.

(**) OV L 62, 15.3.1993., 49. lpp.”

e) pielikuma VI nodaļas 3. punktu aizstāj ar šādu:

“3. Hidrolizēti proteīni jāiegūst ražošanas procesā, kurā ietilpst atbilstoši pasākumi, kas vajadzīgi, lai līdz minimumam samazinātu 3. kategorijas materiāla inficēšanos. Hidrolizēto proteīnu molekulmasa ir mazāka par 10 000 daltonu.

Turklāt hidrolizētus proteīnus, kurus pilnībā vai daļēji iegūst no atgremotājdzīvnieku ādām, ražo pārstrādes uzņēmumā, kas paredzēts vienīgi hidrolizēto proteīnu ražošanai, izmantojot procesu, kurā ietilpst 3. kategorijas materiāla sagatavošana, to sālot, sārmojot un intensīvi mazgājot, kam seko:

- a) process, kurā materiālu vairāk nekā trīs stundas pakļauj tādiem apstākļiem, kuros pH līmenis ir augstāks par 11 un temperatūra pārsniedz 80 °C, un pēc tam 30 minūtes pakļauj termoapstrādei temperatūrā, kas augstāka nekā 140 °C, spiedienam pārsniedzot 3,6 bar;
- b) process, kurā materiālu pakļauj tādiem apstākļiem, kuros sākumā pH līmenis ir no 1 līdz 2, bet pēc tam tas pārsniedz 11, pēc tam materiālu pakļaujot 30 minūšu ilgai termoapstrādei temperatūrā, kas augstāka nekā 140 °C, spiedienam esot 3 bar; vai
- c) līdzvērtīgs ražošanas process, kas apstiprināts saskaņā ar 33. panta 2. punktā paredzēto procedūru.”

f) pielikuma VI nodaļas 4. punktu aizstāj ar šādu:

“4. Dalībvalstīm jāatļauj želatīna un hidrolizēto proteīnu ieviešana, ja:

- a) tos ievie no trešām valstīm, kas uzskaitītas XI pielikuma XI daļā iekļautajā sarakstā;
- b) tos ievie no pārstrādes uzņēmuma, kas iekļauts 29. panta 4. punktā minētajā sarakstā;
- c) tie ražoti saskaņā ar šo regulu un
- d) tiem ir pievienots 29. panta 6. punktā paredzētais veselības sertifikāts.”

g) pielikuma VII nodaļu aizstāj ar šādu:

“VII NODAĻA

Īpašas prasības attiecībā uz dikalcija fosfātu

Papildus vispārējiem nosacījumiem, kas izvirzīti I nodaļā, piemēro šādus nosacījumus:

A. Pārstrādes standarti

1. Dikalcija fosfāts jāražo procesā, kas nodrošina, ka:

- a) viss 3. kategorijas kaulu materiāls tiek smalki sadrupināts, attaukots ar karstu ūdeni un apstrādāts ar atšķaidītu sālsskābi (ar vismaz 4 % koncentrāciju un pH līmeni, kas zemāks par 1,5) vismaz divas dienas;
- b) pēc a) apakšpunktā izklāstītās procedūras iegūtais fosfora atsārms tiek apstrādāts ar kaļķi, lai iegūtu dikalcija fosfāta nogulsnes, kuru pH līmenis ir no 4 līdz 7, un
- c) nobeigumā šis dikalcija fosfāta nogulsnes 15 minūtes žāvē ar gaisu, kura ieplūdes temperatūra ir no 65 °C līdz 325 °C un beigu temperatūra ir no 30 °C līdz 65 °C,

vai līdzvērtīgā procesā, kas apstiprināts saskaņā ar 33. panta 2. punktā minēto procedūru.

2. Ja dikalcija fosfātu iegūst no attaukotiem kauliem, tad drīkst izmantot kaulus no pārtikā derīgiem dzīvniekiem, kuriem ir veikta pirmskaušanas un pēckaušanas pārbaude.

B. Ieviešana

3. Dalībvalstīm jāatļauj dikalcija fosfāta ieviešana, ja:

- a) to ievie no trešām valstīm, kas uzskaitītas XI pielikuma XI daļā iekļautajā sarakstā;
- b) to ievie no pārstrādes uzņēmuma, kas iekļauts 29. panta 4. punktā minētajā sarakstā;
- c) tas ražots saskaņā ar šo regulu un
- d) tam ir pievienots 29. panta 6. punktā paredzētais veselības sertifikāts.”

h) pievieno šādu VIII nodaļu:

“VIII NODAĻA

Īpašas prasības attiecībā uz trikalcija fosfātu

Papildus vispārējiem nosacījumiem, kas izvirzīti I nodaļā, piemēro šādus nosacījumus.

A. Pārstrādes standarti

1. Trikalcija fosfāts jāražo procesā, kas nodrošina, ka:

- a) viss 3. kategorijas kaulu materiāls tiek smalki sadrupināts un attaukots ar karsta ūdens pretplūsmu (kaulu drumsnītes mazākas par 14 mm);

- b) drumslas pirms vārīšanas tiek samaltas mazākas par 1 mm un 30 minūtes nepārtraukti vārītas tvaikos 145 °C temperatūrā, kad spiediens sasniedzis 4 bar;
- c) olbaltumvielu šķidrums un hidroksiapatīts (trikalcijs fosfāts) tiek atdalīts, tos centrifugējot, un
- d) trikalcijs fosfāts pēc žāvēšanas cirkulārā gaisa plūsmā 200 °C temperatūrā tiek granulēts, vai līdzvērtīgā ražošanas procesā, kas apstiprināts saskaņā ar 33. panta 2. punktā minēto procedūru.

B. Ievešana

2. Dalībvalstīm jāatļauj trikalcijs fosfāts ieviešana, ja:

- a) to ievie no trešām valstīm, kas uzskaitītas XI pielikuma XI daļā iekļautajā sarakstā;
- b) to ievie no pārstrādes uzņēmuma, kas iekļauts 29. panta 4. punktā minētajā sarakstā;
- c) tas ražots saskaņā ar šo regulu un
- d) tam ir pievienots 29. panta 6. punktā paredzētais veselības sertifikāts.”

8. Regulas VIII pielikumu groza šādi:

a) pielikuma II nodaļas 6. punktu aizstāj ar šādu:

“6. Ražošanas un/vai uzglabāšanas laikā (pirms nosūtīšanas) izlases kārtā jāņem paraugi, lai pārbaudītu atbilstību šādiem standartiem:

salmonella: nav konstatēta 25 g, n = 5, c = 0, m = 0, M = 0,

enterobaktērijas: n = 5, c = 2, m = 10, M = 300 1 g,

kur:

n = analizējamo paraugu skaits,

m = baktēriju skaita robežvērtība; rezultāts uzskatāms par apmierinošu, ja baktēriju skaits visos paraugos nepārsniedz m,

M = maksimāli pieļaujama baktēriju skaits; rezultāts uzskatāms par neapmierinošu, ja baktēriju skaits vienā vai vairākos paraugos ir vienāds ar M vai lielāks, un

c = paraugu skaits, kuros baktēriju skaits var būt lielāks par m un mazāks par M, paraugu joprojām uzskatot par pieņemamu, ja baktēriju skaits pārējos paraugos ir vienāds ar m vai mazāks.

Tomēr varētu būt gadījumi, kad konservētai loļojumdzīvnieku barībai, kam veikta 2. punktā minētā termoapstrāde, nevajag ņemt paraugus un veikt pārbaudi attiecībā uz salmonellām un enterobaktērijām.”

b) pielikuma IV nodaļas 3. punkta e) apakšpunkta i) daļas otro ievilkumu aizstāj ar šādu:

“— kautuvēs, ko apstiprina un pārrauga trešās valsts kompetentā iestāde. Komisijai un dalībvalstīm jāsaņem informācija par šādas kautuves adresi un apstiprinājuma numuru vai tas jāatspoguļo sertifikātā, vai”

c) pielikuma VIII nodaļas 1. punktu aizstāj ar šādu:

“1. a) Nepārstrādātai vilnai, nepārstrādātiem dzīvnieku matiem, nepārstrādātiem cūkas sariem un nepārstrādātām spalvām un spalvu daļām jābūt iegūtām no 6. panta 1. punkta c) vai k) apakšpunktā minētiem dzīvniekiem. Tām jābūt drošā iepakojumā un sausām. Tomēr tādu nepārstrādātu spalvu un spalvu daļu gadījumā, ko sūta tieši no kautuves uz pārstrādes uzņēmumu, kompetentā iestāde var atļaut atkāpties no prasības attiecībā uz sausu konsistenci ar noteikumu, ka:

- i) veikti visi vajadzīgie pasākumi, lai novērstu jebkādu slimības izplatīšanās iespēju;
- ii) transportēšanu veic ūdens neaurlaidīgos konteineros un/vai transportlīdzekļos, kas jātīra un jādezinficē tūlīt pēc katras lietošanas, un
- iii) dalībvalsts informē Komisiju par šādas atkāpes piešķiršanu;

b) aizliegts pārvadāt cūku sarus no reģioniem ar endēmisku Āfrikas cūku mēri, izņemot tādus cūku sarus:

- i) kas ir vārīti, krāsoti vai balināti vai
- ii) kam veikts kāds cits apstrādes veids, kurš ir pietiekami drošs, lai iznīcinātu slimības izraisītājus, ar noteikumu, ka šajā nolūkā kā pierādījums tiek iesniegts sertifikāts, ko izsniedzis par izcelsmes vietu atbildīgais veterinārārsts. Rūpniecisko mazgāšanu nevar uzskatīt par apstrādes veidu šā punkta nozīmē.”

d) pielikuma IX nodaļas 1. punktu aizstāj ar šādu:

“1. Biškopības produkti, kas paredzēti izmantošanai vienīgi biškopībā:

a) nedrīkst būt iegūti tādā apgabalā, uz ko attiecas aizliegums saistībā ar:

- i) Amerikas peru puvi, izņemot gadījumus, kad kompetentā iestāde ir novērtējusi risku kā nenozīmīgu, izdevusi īpašu atļauju minēto produktu lietošanai vienīgi attiecīgajā dalībvalstī un veikusi visus pārējos pasākumus, kas vajadzīgi, lai novērstu šīs slimības izplatīšanos, vai
- ii) akarozi, izņemot gadījumus, kad galamērķa apgabals saņēmis papildu garantijas saskaņā ar Direktīvas 92/65/EEK (*) 14. panta 2. punktu, un

b) tiem jāatbilst Direktīvas 92/65/EEK 8. panta a) punktā izvirzītajām prasībām.

(*) Padomes 1992. gada 13. jūlija Direktīva 92/65/EEK, ar kuru nosaka dzīvnieku veselības prasības, kas reglamentē tādu dzīvnieku, spermas, olšūnu un embriju tirdzniecību un importu Kopienā, uz kuriem neattiecas Direktīvas 90/425/EEK A pielikuma I iedaļā minētajos īpašajos Kapienas noteikumos paredzētās dzīvnieku veselības prasības (OV L 268, 14.9.1992., 54. lpp.). Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Komisijas Lēmumu 2001/298/EK (OV L 102, 12.4.2001., 63. lpp.).”

9. Regulas IX pielikumam pievieno šādu 2.a punktu:

“2.a Ar nesadalītiem beigto dzīvnieku liemeņiem savākšanas un transportēšanas laikā rīkojas kā ar 2. kategorijas materiālu, neierobežojot prasību par īpašā riska materiāla atdalīšanu tā vēlākai iznīcināšanai, lai pārējo liemeņi varētu izmantot dzīvnieku barošanai, kā noteikts 23. pantā.”